

“विवस्तानिव तेजोमिर्भस्तानिव वेगतः ।
राजा चरेचंगत सर्वं प्रामुख्याक्षोक्तसम्भैः ॥
तर्केष्ट्रितश्चः स्तुतिमात् खीयभावप्रकाशकः ।
‘क्षेष्ट्रायाससहो इत्यः सर्वत्र भयवर्जितः ॥
सुमत्तो राजसु तथा कार्याणां प्रतिपत्तिमात् ।
वृषो निहन्याचारेण पररात्रे विचक्षणः ॥
कालज्ञो मन्त्रकुशलात् संवत्सरचिकित्सकात् ।
तथान्यानपि युज्जीति समर्थन् शुद्धचेतसः ॥
अकुडांच तथासुभान् दृष्टार्थान् तत्त्वभाषिणः ।
पापादिनस्तापसादीन् पररात्रे नियोजयेत् ॥
खदेश्वरदेश्वरान् सुशीलात् सुविच्छयान् ।
वार्तान्यात् वहूच्चैव चरणां विनियोजयेत् ॥
नैकस्य वचने राजा चारस्य प्रब्रवयं वहेतु ॥
इत्योः समन्वयान्य तद्युक्तं कार्यमारभेतु ॥
तस्मादाजा प्रुञ्जीति चरात् वहूसुभान् वहूत् ।
नौरेतोवामना: कुञ्जास्त्रिधा ये च कारवः ॥
भिन्नुक्त्वा चारस्य दास्यो मालाकार्यः कलाविदः ।
अन्नः पुरगतां वार्तां निर्वेश्वरलिङ्गिताम् ॥
प्रकाश्चाप्रकाश्च चरसु द्विधी मतः ।
व्यप्रकाशीयसुहितः प्रकाशो दूतसंज्ञकः ॥”

इति भोजराजकात्युक्तिकल्पतरः ॥ * ॥
अच्युत्युभेदः । भौमः । चलः । इति मेदिनी ।
रे, ३० ॥ खङ्गनपक्षौ । इति शब्दमाला ॥
कपर्दिकः । इति राजनिर्वेषः ॥ भेषकर्कटतुलामकरलमानि । इति ज्योतिषम् ॥ अस्तिर्विभूतिमित्तं चलमटनं खलितनियमपि चरमे ।
इति दैपिका ॥ (यथा, तिथितर्थे ।
“चरलमे चरांशे वा स्थापनं च विसर्जनम् ॥”
जङ्गमे, चिः । यथा मनुः । ७ । १५ ।

“तस्य सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥”
तथाच चरके खस्त्राने २७ अध्याये ।
“चरः शरीरावयवाः खभावो धातवः क्रिया ।
लिङ्गं प्रभायां संस्कारो माचा चास्मिन् परीक्षते ।
चरोऽनुप्रजलाकाश्चन्द्रादो भक्षसंविधिः ।
जलजानप्रजात्वैव जलानपचराच्च ये ॥

गुरुमत्त्वाच्च ये सत्त्वाः सर्वे ते गुरवः स्तुताः ॥”
चरकः, पुं, (चर् एव । सर्वे कन् ।) चारः ।
इत्युग्रादिकोषः ॥ पर्षटः । इति राजनिर्वेषः ॥
(चरति गच्छति वेत्ति वेदवैद्यकादीनि सर्वशास्त्राणीति । चर + अच् ततः कन् च । यद्वा चर इव महीवत्तं द्रुष्टमागतः । चर + इवार्थं कन् ।) सुनिविशेषः । तवृक्ततद्वामकग्रन्थः ।
तयोरुत्पत्तिर्थया,—

“वदा मत्स्यावतारेण हरिणा वेद उहृतः ।
तदा शैवस्त तज्जैव वेदं साङ्गमवाप्तवान् ॥
अथवान्तर्गतं सम्बगाद्युच्चेदच्च लब्धवान् ।
एकदा स महीवत्तं द्रुष्टुं चर इवागतः ॥ .
तत्र लोकान् गदैर्यस्तान् अथया परिपौडितान् ।
स्तुतेषु बहुतु अथान् निविमार्णांच दृष्टवान् ॥
तात् दृष्टातिदयायुक्तस्त्रीषां दुःखेन दुःखितः ।
अनन्तश्चिन्तयामास रोगोपशमकारणम् ॥
संचिन्त्य स स्वयं तत्र सुनेः युज्ञो बभूव ह ।

यतच्चर इवायातो न ज्ञातः कैवचिद्द्वयतः ॥
तस्माच्चरकनामासौ विखातः चितिमखले ।
स भाति चरकाचार्यो देवाचार्यो वथा दिवि ॥
सहस्रवदनस्त्रीषो येन ध्वंसो रुजां कृतः ।
आचेष्य सुनेः शिष्या आमिवेषाद्योभवन् ॥
सुनयो बहवस्तेच्च कृतं तत्वं खकम् ।
तेषां तन्नाश्च संस्कृत्य समाहृत्य विपश्चिता ॥
चरकेष्यात्मनो नामा यस्योदयं चरकः कृतः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
चरटः, पुं, (चरति दृवतीव विचरतीर्थः । चर + वाहूलकात् अटच् ।) खङ्गनपक्षौ । इति शब्दमाला ॥
चरणं, लौ, (चर + भावे ल्युद ।) गमनम् ।
(यथा, ज्ञवेदे । ६ । ११४ । ६ ।
“यचासुकामं चरणं चिनाके चिद्विदे दिवः ॥”
भन्नगम् । (यथा, मनुः । २ । १८६ ।
अकात्वा भैच्च चरणमसमिश्रं च पावकम् ।
चनातुरः सप्तरात्मवकीर्णवत्तचरेत् ॥”)
आचारः । इति दैमचन्द्रः । ३ । ५०७ ॥ (यथा, ज्ञवेदे । १० । १३६ । ६ ।
“अस्तरसां गन्वर्वाणां न्यगाणां चरणे चरन् ॥”
चरणः, पुं लौ, बहूच्चादिः । (यथा, पञ्चतन्त्रे । ४१३ ।
“न एच्चेवरणे गोचं न च विदां कुलं न च ।
अतिरिं वैश्वदेवाने आहुं च मनुरत्रवीतू ॥”
अपि च महाभाव्यवचनम् । यथा,—
“सकादाख्यातनिर्गाहा गोचं च चरणैः सह ॥”
“चरणशब्दो वैदेवदेश्ववाची कठादिरूपः ॥” इति
सुभौघटीकाकृदुर्गांहासः ॥) गूलम् । गोचम् ।
इति मेदिनी । यो, ४७ ॥ (चरतीति । चर + ल्युः ।
चरन्नेनेति चरणे ल्युट् वा । अधमाङ्गम् । वरुपर्यायः । पादः २ पत् ३ अङ्गिः ४ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ७१ ॥ विक्रमः ५ पदः ६ आक्रमः ७ ।
इति राजनिर्वेषः ॥ ऋग्मः ८ चलनः ९
क्रमः १० । इति दैमचन्द्रः । ३ । २८० ॥ पदम् ११
पात् १२ । इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः ।
६ । २७७ ।
“अहूलीयस्थेदस्य क्षेदयेत् प्रथमे गहे ।
हितीये हस्तचरणैः लृतीये वधमर्हति ॥”
झोकत्तुर्थमागः । यथा, उत्तरलकारे १ अश्राये ।
“शेषं गमात्स्त्रिभिः श्वभिस्त्रयेष्वोपलक्षताः ॥”)
चरणग्रन्थः, पुं, (चरणस्य ग्रन्थः ।) गुलफः ।
इति दैमचन्द्रः । ३ । ६१५ ॥
चरण्याच्च, लौ, (चरणानां वेदशाखानां च्युहो-
॒च ।) वेदशासविश्चित्तचतुर्बैद्विवरणप्राञ्छम् ।
तत्र वेदशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
चरण्यायुधः, पुं, (चरण एवायुधं अस्त्रविशेषो
यस्य ।) कुकुटः । इत्यमरः । २ । ५ । १७ ॥
(पर्यायोद्यय यथा,—
“कुकुटः कावाङ्कः स्यात् कलयस्त्रणायुधः ।
ताम्बृच्छथा इत्यो यामनादी शिखिष्कः ॥”)
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे हितीये भागे ॥
अस्त्र मांसगुणादिकं कुकुटशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

चरणास्ते, चिः । यथा, रामायणे । ३ । ५६ । ३५ ।

“तुख्यपत्रप्रहारेण जटायुच्चरणायुधः ॥”)

चरमः, चिः, (चरतीति । “चरेच्च ।” उत्तां ५ ।

६८ । इति अमच् ।) चन्नाः । पश्चिमः । इत्युग्रादिकोषः ॥ (यथा, मनुः । २ । १६४ ।

“उत्तिरेत् प्रथमं चास्य चरमं चैव संविशेत् ॥”)

चरमच्छात्र, पुं, (च्यां विमर्त्तीति । भृ + क्षिप् ।

ततः चरमच्छासौ च्याभृत्तीति कर्मधारयः ।

अस्ताचलः । इत्यमरः । २ । ३ । २ ॥

चरमाचलः, पुं, (न चलतीति पचादाच् अचलः
पर्वतः । ततः चरमच्छासौ अचलस्त्रीति कर्म-

धारयः । अस्तपर्वतः । इति चिकाष्ठशेषः ॥

चरमादिः, पुं, (चरमच्छासावदिश्चिति ।) चस्ता-

चलः । इति दैमचन्द्रः ॥

चराचरः, लौ, (चराचरयोः समाहारः ।) जगत् ।

इति मेदिनी । रे, २५० ॥ (तथा च मनुः । १५५ ॥

“एवं स जायतुख्यप्राभ्यामिदं सर्वं चराचरम् ।

सज्जीवंति चाजस्त्रं प्रमापयति चाययः ॥”)

आकाशः । इति धरणी । जङ्गमाजङ्गमम् ।

यथा, देवीमाहामेषे ।

“तथा विख्यते विश्वं जगदेत्तचराचरम् ॥”

चराचरः, चिः, (चरचलं आचरो वयवहार-

चेतादिकं तौ विदेते ॥ सिन् ।) जङ्गमः । इत्य-

मरः । ३ । १ । ७४ ॥ इङ्गः । इति विश्वः ॥

इङ्गः । इति दैमचन्द्रः ॥ कपर्दिके पुं । इति

राजनिर्वेषः ॥ (चरतीति चरो जङ्गमः अचरः
स्यावरः । चरेण सह अचरः । स्यावरजङ्गमः ।

यथा, भागवते । ३ । ६ । ६ ।

“चुचोभान्योव्यमासाद्य यस्तिंस्त्रीकाच्चराचरः ॥”)

चरिः, पुं, (चर + सर्वधातुय इव ।) उत्तां ४ । ११७ ।

इति इन ।) पशुः । इत्युग्रादिकोषः ॥

चरितं, लौ, (चर + भावे लौ ।) चरितम् ।

इति शब्दरत्नाली ॥ (यथा, भागवते । १० । ११ ।

“कथितो वंशविस्तारो भवता सोमसूर्ययोः ।

राजाचोभयवेद्यानां चरितं परमाङ्गतम् ॥”)

तद्विविधं यथा, उच्चलनीलमण्यो ।

“चुचुभावाच्च लौला चेत्युच्यते चरितं द्विधा ।

चुचुभावा अलङ्काराच्च । लौला स्त्राचारविक्रीडा रास-

कान्दकाखेलादा चारक्रीडा प्रकौर्तिता । ताळवं
वेणुवाद् । गोदोहः पल्लोदोहारो गोहूलिर्गमना-

दिका ॥” (यथा, गौतमोविदे । १ । १ ।

“वाग्देवताचरितचित्तचित्तस्त्रिं ॥”

वाग्देवती तु । चर + कर्मणि लौ । जगत् । चाच-

रितम् । यथा, रामायणे । ३ । ५ । १ ।

“शुल्वा पूर्वं कावाचीचं देवर्षेनारदादधिः ।

लोकादन्तिष्ठ भूयस्त्र चरितं चरितब्रतः ॥”)

चरितार्थः, चिः, (चरितः कृतः अर्थः प्रयोजनं
येन च ।) प्राप्तप्रयोजनः । यथा, कुमार-

समवे । २ । ७ ।

“पुराणस्य कवेत्सस्य चतुर्मुखसमीरिता ।

प्रष्टतिराशीच्छब्दानां चरितार्थं चतुर्दशी ॥”